

گفت وگو با پژوهشگر کوچک مشه‌دی:

با خدا از هیچ کس و هیچ چیزی نترسید

بچه‌های خوب! تاکنون فکر کرده‌اید به وجود آوردن این همه وسیله، مواد و امکاناتی که ما آدم‌ها در زندگی خود استفاده می‌کنیم چگونه به ذهن سازنده آن‌ها رسیده است؟ دوست خوب شما، مهدی سهرابی، دانش‌آموز کلاس دوم ۳ دبستان سمای ۳ اما به این موضوع مهم فکر کرده و برای اینکه چیزهای بیشتری بداند به پژوهش و تحقیق روی آورده است. او با نظارت پدرش از ۶ سالگی موادی را با هم قاتی می‌کرده و از دیدن تغییر رنگ یا حالت آن‌ها لذت می‌برده است. حالا، مهدی یکی از بهترین‌های جشنواره علمی جابرین حیان در استان است. گفت‌وگوی ما با این پژوهشگر کوچک را در ادامه بخوانید.

از شرکت در جشنواره جابرین حیان برایمان بگو.

برای شرکت در این جشنواره سه آزمایش متفاوت و جذاب انجام دادم. البته برای رسیدن به نتیجه مناسب حتما باید حوصله داشته باشیم و اگر آزمایشمان خوب پیش نرفت، زود خسته و ناامید نشویم. مثلاً من و بابایک آزمایش انجام دادیم، اما موادمان خراب شد، بعد از آن دوباره و با دقت انجام دادیم که به نتیجه رسید و فهمیدیم برای هر کاری باید دقت و توجه خود را زیاد کنیم.

مهدی جان! از چه وقت و چرا به تحقیق و پژوهش علاقه مند شدی؟

من همیشه فکر می‌کردم دانشمند شدن خیلی کار سختی است، اما دوست داشتم خیلی چیزها بدانم برای همین پدرم به من کمک کرد تا در خانه با استفاده از مواد ساده و ایمن، آزمایش‌های بی‌خطری را انجام دهم که هم سرگرم‌کننده بودند، هم آموزشی. به همین ترتیب از کلاس اول فهمیدم آزمایش و تحقیق چقدر می‌تواند جذاب باشد. پس از آن با راهنمایی پدر و معلمم با انجام یک آزمایش در جشنواره جابرین حیان شرکت کردم و رتبه خوبی هم به دست آوردم.

